

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 102/2015
12.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.И., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адвоката М.Б. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 14.Кбр.417/14 од 17.06.2014.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1277/2014 од 13.11.2014.године, у седници већа одржаној дана 12.02.2015.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адвоката М.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 14.Кбр.417/14 од 17.06.2014.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1277/2014 од 13.11.2014.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 14.Кбр.417/14 од 17.06.2014.године, изреком под тачком I, оглашени су кривим окривљени А.Р. и М.И. за по једно кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђени на казне затвора у трајању од по 2-две године, уз обавезу окр. М.И. да оштећеном М.Ф. на име имовинскоправног захтева исплати износ од 400,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су окривљени ослобођени обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и паушала који падају на терет буџетских средстава суда. Истом пресудом, изреком под тачком II, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени А.Р. и М.И. ослобођени су од оптужбе да су учинили по једно кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. КЗ.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1277/2014 од 13.11.2014.године, одбио је као неосноване жалбе браниоца окр. А.Р., адв. М.Р. и бранилаца окр. М.И., адвоката Ј.П. и М.Б. и пресуду Вишег суда у Београду К.бр.417/14 од 17.06.2014. године, потврдио.

Бранилац окр. М.И., адв. М.Б. поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев за заштиту законитости и укинути у целини пресуду Вишег суда у Београду К бр. 417/14 од 17.06.2014. године и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1277/14 од 13.11.2014.године, као и са предлогом да бранилац буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда и да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К бр. 417/14 од 17.06.2014.године одложи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. М.И. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.И., адв. М.Б., је неоснован.

Бранилац окр. М.И. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном првостепеном пресудом, којом је окр. М.И. оглашен кривим да је сам извршио кривично дело разбојништво од 30.11.2001.године на штету М.Ф., мењајући статус саизвршилаштва који је постојао према оптужби и раније донетој првостепеној пресуди К 54/10 од 27.06.2013.године, којом су за то дело оглашени кривим као саизвршиоци окривљени М.И. и А.Р. и дајући потпуно нову квалификацију, прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Такође бранилац истиче да је, везано за наведену повреду закона, учињена и повреда забране преиначења на штету окривљеног и тиме битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, пропустом суда да узме као утврђену казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци по правноснажној пресуди К 54/10 која је, у односу на два кривична дела описана под тачкама 2. и 4. става 1. наведене пресуде, укинута искључиво по жалбама окривљених и да применом одредаба о стицају сагласно члану 62. у вези са чланом 60. КЗ изрекне јединствену казну.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Првостепеном пресудом Вишег суда у Београду К 54/10 од 28.06.2013.године, првобитно донетом у овој кривичној ствари и то ставом првим изреке под тачкама 1.

до 4., окривљени М.И. и А.Р. оглашени су кривим као саизвршиоци за четири кривична дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. КЗ, која пресуда је, у наведеном делу, другостепеном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6543/13 од 04.03.2014. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених, укинута у односу на два кривична дела (описана под тачкама 2. и 4.), док је усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду наведена првостепена пресуда преиначена, у односу на окр. М.И. у погледу одлуке о казни за кривична дела под тачкама 1. и 3. изреке првостепене пресуде, тако што су задржане као правилно утврђене за та дела казне затвора у трајању од по 2 године и 6 месеци и окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци.

Сагласно чињеничном стању утврђеном у поновљеном првостепеном поступку, према којем је кривично дело разбојништво извршено 30.11.2001. године према оштећеном М.Ф., извршено од стране више лица, како је представљено у оптужби и у изреци раније првостепене пресуде (тачка 2. става 1.), с тим да није доказано да је окр. А.Р. саизвршилац у том делу са окр. М.И., првостепени суд је у побијаној првостепеној пресуди као саизвршиоца у том делу означио НН лице, уместо раније означеног А.Р., без измене чињеничног описа из оптужбе и раније донете првостепене пресуде у погледу радњи окр. М.И. и његовог саизвршиоца и других чињеница и околности извршења тог дела и без измене правне квалификације дела, па су лишени сваког основа наводи захтева за заштиту законитости да је побијаном првостепеном пресудом прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Неосновани су и наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП. Тачно је да окр. М.И. побијаном правноснажном пресудом није изречена јединствена казна за предметно кривично дело и за кривична дела за која је осуђен правноснажном пресудом К 54/10 од 28.06.2013.године (описана под тачкама 1. и 3. става 1. изреке те пресуде), али се јединствена казна, применом одредаба о одмеравању јединствене казне за дела у стицају (члан 60. КЗ) може окривљеном изрећи и накнадно, у поступку за изрицање јединствене казне (члан 552. тачка 1) ЗКП), па није реч о пропусту који представља битну повреду одредаба кривичног поступка у питању због које би било нужно укидање правноснажне пресуде.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама нису учињене повреде закона на које указује бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р. +